

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 31 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Bratu Tudor XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 19.04.2017 pînă la 18.10.2017;

Instanța de apel de la 24.04.2018 pînă la 31.05.2018;

Instanța de recurs de la 13.09.2018 pînă la 19.12.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul central, din 18 octombrie 2017, Bratu Tudor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale.

S-a încasat de la Bratu Tudor în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 1 071 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Bratu Tudor fiind conducătorul mijlocului de transport cu tracțiune animală, la 18.06.2016, aproximativ la ora 01 și 30 min., fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, deplasându-se pe drumurile publice pe traseul R-34, Cahul-Giurgiulești, spre direcția s. Giurgiulești, raionului Cahul, ignorând cerințele art. 109 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Holărîrea Guvernului RMnr. 357 din 13.05.2009.

Conform acestui RCR, conducătorii cu tracțiune animală trebuie să circule pe drumul public numai fiind îmbrăcați în vestă de protecție-averlizare fluorescent-reflectbrizantă, nu a instalat semnalizatori în față cu catadioptri de culoare albă, pe lateral - de culoare portocalie, în spate - de culoare roșie, de formă triunghiulară, prin ce a încălcat prevederile art. 110 alin.(l) al RCR, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, contrar prevederilor art. 110 alin. (4) lit. a) același regulament care prevede că: conducătorului de vehicul cu tracțiune animală îi este interzis să circule pe drumul modernizat, în cazul în care în direcția de deplasare există un drum rudimentar, avînd în calitate de pasageri pe Jurcă Oleg, Bratu Vitalie și Velea Iurie, la ieșire din s. Văleni, r-lui Cahul, au fost tamponați de un automobil de model „Ford Tranzit” cu n/î XXX condus de către Savastin A..

În urma accidentului rutier Bratu Vitali a primit vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, iar Velea Iuri a primit leziuni corporale „Grave” incompatibile pentru viață, care au dus la decesul acestuia.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a depus apel, prin care a solicitat, casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicată lui Bratu Tudor o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei, stabilindu-i o perioadă de probațiune de 3 ani.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că, la stabilirea pedepsei instanța de judecată a calificat corect acțiunile inculpatului Bratu Tudor, însă la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație faptul că în urma acțiunilor neglijente a acestuia a decedat o persoană și i-a aplicat pedeapsa prea blândă — sub formă de amendă, ceea ce în viziunea acuzatorului de stat nu este echitabil cu ceea ce a comis Bratu Tudor.

3.1. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Oleg Botnari, în numele inculpatului Bratu Tudor a depus cererea de apel, prin care a solicitat, casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Bratu Tudor.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că, instanța de judecată nu a dat nici o apreciere învinuirii formale și abstracte înaintate de acuzatorul de stat. Învinuirea formulată denotă caracterul formal al acesteia, este abstractă, prin ce s-a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat *de art. 6 paragraf 1 al CEDO*.

Procurorul a avut obligația să indice în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul modul de săvârșire a pretinsei infracțiuni și caracterul vinei. Aceste norme poartă un caracter imperativ, fiind obligatorii inclusiv prin prisma art. 7 Cod de procedură penală.

Mai mult, informațiile conținute în actul de acuzare sunt insuficiente pentru a permite calificarea faptei inculpatului conform normei penale, și prin acest fapt se încalcă și dreptul la apărare.

Temeiul de achitare a inculpatului constă în aceia că, potrivit actului de *învinuire - ordonanța de punere sub învinuire din 18 aprilie 2017*, acuzatorul de stat dispune de a-1 pune sub învinuire pe *Bratu Tudor*, încriminându-i comiterea infracțiunii, prevăzut de *art. 264 alin. 1 Cod penal*, învinuirea mai apoi nu a fost modificată și nu a fost înaintată. Ordonanța de pornire urmăririi penale se datează de la 23 decembrie 2016, unde nu este indicată persoana în privința căruia se pornește urmărirea penală și nici pe ce caz sau faptă. (f.d.1).

Apelantul a atras atenția asupra procesului-verbal de autosesizare a ofițerului de urmărire penală unde ultimul propune să pornească urmărirea penală în privința lui Bratu Tudor (f.d.3) și raportul procurorului-șef unde detaliat ca și în ordonanța de punere sub învinuire este descrisă fapta, persoana vinovată, *Bratu Tudor*, și calificarea acțiunilor acestuia (f.d.5), ambele aceste documente sunt datate cu data de 23.12.2016.

Ordonanța de pornire a urmăririi penale din 23.12.2016 în sensul art.63 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală este aceea ordonanță, în care organul de urmărire penală pentru prima dată se expune asupra faptei infracționale, ca pe o fapta deja constatată, săvârșită de o persoană concretă în cazul dat de Bratu Tudor, însoțită de calificare juridică penală a acestei fapte și dincolo de orice dubii indică că persoana concretă este urmărită penal pentru această faptă.

Notificarea nu trebuie să aibă o anumită formă, având acest caracter orice act implicit, care emană de la autoritate de stat și care produce efecte importante asupra situației persoanei, contând o acuzație penală implicită. Notificare oficială nu urmează a fi confundată cu actul de înștiințare a bănuțului (suspectului) despre statutul procesual ca atare, or legislația națională la *art.63 alin.(1¹) Cod de*

procedură penală stabilește obligația organului de urmărire penală de a informa în termen de 5 zile despre ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț și drepturile procedurale, termen care pentru anumite motive poate fi amânat până la 3 luni

Pornirea urmăririi penale împotriva lui *Bratu Tudor* și neinformarea lui despre dreptul la apărare, în timp ce legislația națională prescrie în mod imperativ informarea bănuțului despre acuzațiile aduse și drepturile procesuale în termen de 5 zile, nu se conciliază cu principiile de drept ale unui proces echitabil.

Respectiv, calitate de bănuț în privita lui *Bratu Tudor* se impunea a fi calculată din momentul pornirii urmăririi penale și anume din 23.12.2016, cu expirarea termenului de 3 luni la data de 23.03.2017, dată la care organul de urmărire penală în mod obligatoriu și necondiționat urma să-l scoată pe *Bratu Tudor* de sub urmărire penală.

Astfel, procurorul incorect a aplicat legislația când a înaintat învinuirea lui *Bratu Tudor* în afară cadrului legal, deoarece calitate de bănuț expirase de drept la 23.03.2017, când prevederea imperativă și necondiționată a legii (*art. 63 alin. 3 CPP*) impunea organul de urmărire penală obligația scoaterii lui *Bratu Tudor* de sub urmărire penală, efectul căruia este stabilit la *art. 284 alin. (1) Cod de procedură penală*.

Mai explică că, probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești demonstrează că inculpatul a săvârșit o faptă fără vinovăție (*art. 20 CP*), inclusiv *lipsa legăturii cauzale dintre fapta inculpatului și consecințele survenite*

Părțile vătămate, martorii, *Jurcă Oleg, Bratu Vitalie, Para Gheorghe, Cojocar Mariana*, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția condamnatului. Mai mult, declarațiile martorilor urmează a fi apreciate critic, fiindcă unele din ele se contravin, mai mult ca atât, *martorul Cojocar Mariana* în ședința de judecată a făcut declarații, care nu corespund declarațiilor date de ea, fiind audiată ca martor la urmărirea penală.

Nici organul de urmărire penală, nici acuzatorul de stat, nu au întreprins măsurile necesare pentru a afla adevărul pe cazul dat și a stabili persoana vinovată cu adevărat. De ce nu au fost stabilite și interogate toate persoanele, care se aflau la fața locului iar acolo după declarațiile ofițerului de urmărire penală erau vreo 10 persoane.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 31 mai 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procurorul și a fost admis apelul declarat de avocatul *Oleg Botnari* în numele inculpatului *Bratu Tudor*, casată parțial sentința primei instanțe, privind acuzarea lui *Bratu Tudor* pe *art. 269 Cod Penal*, în latura civilă (privind încasarea cheltuielilor judiciare), cu pronunțarea în această parte a hotărârii noi, după cum urmează:

Se respinge ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea de la *Bratu Tudor* a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 071 lei.

În rest, sentința s-a menținut.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut culpabil pe inculpatul *Bratu Tudor XXX* de comiterea infracțiunea prevăzută de *art. 269 Cod Penal*, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în baza probelor administrate în cauză,

apreciate în mod corespunzător, și prin următoarele probele: proces-verbal de autosesizare din 20 decembrie 2016 (f.d.3); proces-verbal de ridicare din 23 decembrie 2016 (f.d.8-9); proces-verbal de cercetare la fața locului cu tabel fotografic din 18 iunie 2016 (f.d. 15-16,17-18); potrivit Drager alcotest pe numele lui Bratu Tudor. rezultatul final constituind 0,82 mg/L (f.d.28); raport de expertiză medico-legală nr. 180 din 14.07.2016 (f.d.46-49); raport de expertiză medico-legală nr. 320/D din 20.06.2016 (f.d.59); raport de expertiză medico-legală nr. 494 din 20.06.2016 (f.d.61); proces-verbal de efectuarea experimentului la fața locului din 05.10.2016 (f.d.77-82); raport de expertiză auto tehnică nr.1087 din 19.10.2016 (f.d.86-90); ordonanța procurorului din 13 decembrie 2016 (f.d.94-96).

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept, precum și circumstanțele cauzei.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate.

Prin justificarea probelor cercetate, oferă temeiuri suficiente în sprijinul acuzării inculpatului Bratu Tudor în sensul de a atesta că acesta a comis infracțiunea prevăzută de art. 269 alin.(1) Cod penal, conform indiciilor „încălcarea de către alt participant la trafic a regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 ”.

Astfel, culpa inculpatului Bratu Tudor a fost dovedită în întregime prin cumulul probelor administrate și verificate în cauză, inclusiv, în instanța de apel.

Raportând normele enunțate la analiza conținutului Ordonanței de punere sub învinuire, cât și rechizitoriu, instanța de apel a notat că învinuirea reflectată în rechizitoriu cât și în ordonanța de punere sub învinuire este una concretă, clară, și anume (f.d. 127, 137) Bratu Tudor, fiind conducătorul mijlocului de transport cu tracțiune animală, la 18.06.2016, aproximativ la ora 01 și 30 min., fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, deplasându-se pe drumurile publice pe traseul R-34 Cahul-Giurgiulești spre direcția s. Giurgiulești raionului Cahul ignorând cerințele art. 109 alin.(1) al Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Holărîrea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 conform căruia: conducătorii cu tracțiune animală trebuie să circule pe drumul public numai fiind îmbrăcați în vestă de protecție-averlizare fluorescent-reflectbrizantă, nu a instalat semnalizatori în față cu catadioptri de culoare albă, pe lateral - de culoare portocalie, în spate de culoare roșie, de formă triunghiulară, prin ce a încălcat prevederile art. 110 alin.(1) al Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, contrar prevederilor art. 110 alin.(4) Ut. a) același regulament care prevede că: conducătorului de vehicul cu tracțiune animală îi este interzis să circule pe drumul modernizat, în cazul în care în direcția de deplasare există un-drum rudimentar, avînd în calitate de pasageri pe Jurcă Oleg, Bratu Vitalie și Velea Iurie 1986 a.n. la ieșire din s. Văleni r-lui Cahul au fost tamponați de un automobil de model „Ford Tranzit” cu nr. de înmatriculare XXX condus de către Savastin A. 1965 a.n. In urma accidentului rutier Bratu Vitali a primit vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, iar Velea Iuri a primit leziuni corporale „Grave” incompatibile pentru viață, care au dus la decesul acestuia.

Iar eroarea admisă de procuror la emiterea ordonanței de punere sub învinuire din 18 aprilie 2017 unde eronat a indicat articolul 264 alin. (1) Cod penal, constituie o eroare mecanică care a fost înlăturată prin rechizitoriu

Potrivit prevederilor alin. (1) art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub

învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Astfel, prin rechizitoriu *Bratu Tudor* este acuzat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal încălcarea regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației de către alt participant la trafic ,care a provocat urmările indicate la art. 264 Cod penal, și această învinuire a fost susținută de acuzatorul de stat în prima instanță și în instanța de apel.

Din considerentele menționate, s-a respins argumentul apelantului precum că, temeiul de achitare a inculpatului constă în aceea că, potrivit actul de învinuire-ordonanța de punere sub învinuire din 18 aprilie 2017 ,acuzatorul de stat dispune de a-1 pune sub învinuire pe Bratu Tudor, încriminându-i comiterea infracțiunii, prevăzut de art.264 alin. (1) Cod penal învinuirea mai apoi nu a fost modificată și neînaintată, ori cum a fost menționat și mai sus, acuzatorul de stat a admis o eroare mecanică, deoarece în conținutul ordonanței de învinuire este descrisă fapta prevăzută la art. 269 Cod penal cu indicii calificativi ai fapte date.

Cît privește argumentul avocatului precum că, nu cunoaște ce a avut în vedere la înaintarea învinuirii si susținerea acuzării, care modalitate a imprudenței operează, neglijența sau încrederea exagerată în sine și nu a constatat că persoana pretinsă vinovată și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sau inacțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar a considerat în mod ușuratic că le va putea evita, atunci această concluzie urma a fi expusă expres în învinuire și dovedită prin anumite mijloace de probă, cât și contrar acestuia, sunt pur declarative.

Este de menționat că la art. 18 Cod penal este prevăzut că „se consideră că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că vor putea fi evitate ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă”.

Toate cele menționate, în ansamblu arată direct și incontestabil că anume inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 269 Cod penal, iar nerecunoașterea vinovăției, nu duce la achitarea acestuia, astfel raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații sunt doar declarative și au scop de a evita răspunderea penală.

A fost respins și argumentul apelului precum că, ordonanța de pornire urmăririi penale se datează de la 23 decembrie 2016, unde nu este indicată persoana în privința căruia se pornește urmărirea penală și nici pe ce caz sau faptă, deoarece reieșind din conținutul acestei ordonanțe, urmărirea penală este pornită pe fapt nu pe persoană.

Nu au fost reținute afirmațiile apărătorului precum că, a fost ținut în calitate de bănuț, de către organul de urmărire penală pe o perioadă mai mare de trei luni, ori, potrivit ordonanței de începere urmăririi penale din 23 decembrie 2016 de către organul de urmărire penală a fost pornită urmărirea penală conform prevederilor art. 269 Cod penal, în baza materialului înregistrat în Registrul nr. 1 al IP Cahul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni cu nr. 1460 din 20 decembrie 2016, atribuindu-i cauzei penale nr. XXX (f.d. 1).

Instanța de apel a constatat că, din conținutul ordonanței respective rezultă clar că urmărirea penală a fost pornită pe faptul încălcării regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației, iar alegațiile apărării că în partea constatatoare a

ordonanței este indicat că urmărirea penală a fost pornită în privința inculpatului personal, sunt pur declarative.

Or, în partea constatatoare a ordonanței sunt descrise acțiunile ce au dus la înregistrarea și pornirea urmăririi penale, deoarece nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală. Adică, prin ordonanță din 23 decembrie 2016, lui Bratu Tudor nu i-a fost atribuit statutul de bănuț așa cum s-a invocat în instanța de apel.

Instanța de apel a menționat că, ordonanța de recunoașterea în calitate de bănuț în sensul art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală este considerată acea ordonanță, în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la momentul pornirii urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, ori ordonanța este din 31 ianuarie 2017 (f.d.102), iar învinuirea lui Bratu Tudor i-a fost înaintată la data de 18 aprilie 2017 (f.d.127), avocatul eronat consideră că a fost încălcat termenul de ținere a lui *Bratu Tudor* în calitate de bănuț. Din ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț a lui *Bratu Tudor*, și cea de recunoaștere în calitate de învinuit, rezultă respectarea acestui termen. Astfel, de către organul de urmărire penală au fost respectate prevederile Codului de procedură penală, și respectiv argumentele apărătorului invocate în interesele inculpatului precum că, a fost ținut în calitate de bănuț mai mult de trei luni, necesită a fi respinse ca neîntemeiate.

Cît privește apelul declarat de procuror privind dezacordul asupra pedepsei penale aplicate față de inculpatul Bratu Tudor, considerând-o prea blândă, instanța de apel a menționat următoarele.

Prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului, a reieșit din pedeapsa prevăzută de legea penală imputată inculpatului anume din sancțiunea amenzii în mărime de 350 unități convenționale, ori, prima instanță la individualizarea pedepsei penale, a luat în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La stabilirea pedepsei, de către prima instanță, s-a ținut cont de faptul că, inculpatul Bratu Tudor a comis o infracțiune intenționată de categoria infracțiunilor mai puțin gravă, luând în considerație că, modificările operate la art. 269 Cod penal, sunt în vigoare din 06 noiembrie 2016, iar fapta comisă la 18 iunie 2016 și reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, lipsa circumstanțelor atenuante, iar circumstanța agravantă constituitei comitere infracțiuni de persoană aflată în stare de ebrietate, luând în considerație că inculpatul asemenea a suferit dureri fizice în urma accidentului produs, pedeapsa stabilită sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, a fost corespunzătoare și echitabilă, nefiind cazul majorării acesteia.

Aceste circumstanțe au determinat instanța de apel de a considera că, pedeapsa stabilită de prima instanță, lui Bratu Tudor va asigura restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului în realizarea scopului legii penale stabilit la art. 61 Cod penal.

Analizând situația per ansamblu, Colegiul consideră că în prezentul dosar, garanțiile cu privire la un proces echitabil au fost respectate, atât din perspectiva dreptului intern cât și al dispozițiilor art. 5 și 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului.

Referitor la cheltuielile de judecată încasate de instanța de fond de la inculpat în mărime de 1071 lei, instanța de apel, a reținut că, prima instanță incorect a dispus încasarea de la Bratu Tudor în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 071 lei.

Potrivit la prevederilor art. 143, alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală). Iar prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Drept urmare celor invocate se conchide că, în cazurile când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei sunt achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Cu referire la cele expuse, la caz se reține că, efectuarea: raportului de expertiză medico-legală nr. 180 din 14.07.2016 (f.d.46-49), raportul de expertiză medico-legală nr. 241 din 30.06.2016 (f.d.53-54,112-113) raportul de expertiză medico-legală nr. 268/D din 20.08.2016 (f.d.57,114) raportul de expertiză medico-legală nr. 320/D din 20.06.2016 (f.d.59), raportul de expertiză medico-legală nr. 494 din 20.06.2016 (f.d.61), raportul de expertiză medico-legală nr. 456 din 20.06.2016 (f.d.64,115), raportul de expertiză medico-legală nr. 455 din 20.06.2016 (f.d.67,116), au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului și în această parte cerințele procurorului necesită a fi respinse și casată sentința instanței de fond, în latura civilă privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare.

5. Nefiind de acord decizia instanței de apel, procurorul făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casare acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel în partea neîncasării cheltuielilor de judecată de la inculpat, motivând că potrivit art. 227 alin. (1), 229 alin. (1), (2) Cod penal, instanța urma să încaseze acestea de la ultimul.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în baza actelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea cererii de recurs, din motiv că este vădit neîntemeiată, se

materializează în efectuarea verificării tuturor cazurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo lipsă de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

De asemenea, conform prevederilor expuse în art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în partea respingerii încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 071 lei, exprimate în costul raportului de expertiză medico-legală nr. 180 din 14.07.2016 (f.d. 46-49), raportul de expertiză medico-legală nr. 241 din 30.06.2016 (f.d. 53-54, 112-113) raportul de expertiză medico-legală nr. 268/D din 20.08.2016 (f.d. 57,114) raportul de expertiză medico-legală nr. 320/D din 20.06.2016 (f.d. 59), raportul de expertiză medico-legală nr. 494 din 20.06.2016 (f.d. 61), raportul de expertiză medico-legală nr. 456 din 20.06.2016 (f.d. 64,115), raportul de expertiză medico-legală nr. 455 din 20.06.2016 (f.d. 67,116), efectuate în cadrul urmăririi penale, care au fost trecute în contul statului, însă Colegiul penal constată că instanța de apel a motivat în decizia sa (f.d. 258-280) ce ține de cheltuielile judiciare.

De asemenea, Colegiul penal menționează că, potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Astfel, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli, ori, instanța de apel, în cazul dat, just a casat sentința în latura civilă și a respins ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea de la Bratu Tudor a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 071 lei.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de

procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de procuror, este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 31 mai 2018, în cauza penală în privința lui **Bratu Tudor XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 ianuarie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan